A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2021. január 21.*

[A 2021. március 4-i végzéssel kijavított szöveg]

„Fellebbezés – Vegyi anyagok regisztrálása, értékelése és engedélyezése – 1907/2006/EK rendelet (REACH-rendelet) – 5. és 6. cikk – A vegyi anyagok regisztrálására vonatkozó általános kötelezettség – 41. és 42. cikk – A regisztrálási dokumentáció értékelése és a regisztrálók által közölt információk megfelelőségének ellenőrzése – Meg nem felelésről szóló nyilatkozat – Keresettel megtámadható jogi aktus – Az eljáráshoz fűződő érdek – Kereshetőségi jog – Az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) és a nemzeti hatóságok hatáskörei – Az ECHA kötelezettsége a regisztrálók által az ő kérésére között kiegészítő információk megfelelőségének ellenőrzésére – Az ECHA jogköre az e tárgyban történő megfelelő határozat meghozatalára – 1. cikk – Az emberi egészség és a környezetvédelem célja – 13. és 25. cikk – Az állatkísérletekkel kapcsolatos jogorvoslati kérelmek – Alternatív módszerek előmozdítása”

A C-471/18. P. sz. ügyben,

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik kezdetben: T. Henze és D. Klebs, később: D. Klebs és J. Möller, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2018. július 18-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Esso Raffinage** (székhelye: Courbevoie [Franciaország], képviselik: kezdetben H. Estreicher Rechtsanwalt és N. Navin-Jones solicitor, később H. Estreicher Rechtsanwalt, A. Kołtunowska adwokat és K. Merten-Lentz avocate, majd N. Navin-Jones solicitor, végül H. Estreicher Rechtsanwalt, A. Kołtunowska adwokat és K. Merten-Lentz avocate)

felperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA)** (képviselik: W. Broere, C. Jacquet és M. Heikkilä, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Francia Köztársaság** (képviselik: kezdetben D. Colas, J. Traband és A.-L. Desjonquères, később E. Leclerc, J. Traband, W. Zemamta és A.-L. Desjonquères, meghatalmazotti minőségben)

* Az eljárás nyelve: angol.

a **Holland Királyság** (képviselik: M. K. Bulterman és M. L. Noort, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

[A 2021. március 4-i végzéssel kijavítva] a **European Coalition to End Animal Experiments** (székhelye: London [Egyesült Királyság], képviseli: D. Thomas solicitor)

a **Higher Olefins and Poly Alpha Olefins REACH Consortium** (székhelye: Brüsszel [Belgium]),

a **Higher Olefins & Poly Alpha Olefins vzw** (székhelye: Brüsszel),

(képviseli őket kezdetben: E. Vermulst advocaat, később: P. Kugel advocaat)

beavatkozó felek,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök (előadó), K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, a harmadik tanács bírájaként eljárva, N. Wahl, F. Biltgen és L. S. Rossi bírák,

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2020. szeptember 24-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésével a Németországi Szövetségi Köztársaság az Európai Unió Törvényszéke 2018. május 8-i Esso Raffinage kontra ECHA ítéletének (T-283/15, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2018:263) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék megsemmisítette ECHA 2015. április 1 -jei, a ministère de l'Écologie, du Développement durable, des Transports et du Logement (környezetvédelmi, fenntartható fejlődési, közlekedési és településfejlesztési minisztérium, Franciaország) részére címzett, „Az 1907/2006/EK rendelet szerinti dokumentációértékelési határozatot követően hozott, meg nem felelésről szóló nyilatkozat" című levelét (a továbbiakban: vitatott levél).

Jogi háttér

2 A 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2008. L 353., 1. o.) módosított, a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL

2006. L 396., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 136., 3. o., HL 2008. L 141., 22. o., HL 2009. L 36., 84. o., HL 2010. L 118., 89. o., HL 2015. L 212., 39. o.; a továbbiakban: REACH-rendelet) (15), (18)–(20), (44), (47), (66), (121) és (122) preambulumbekezdése kimondja:

„(15) [Európai uniós] szinten szükséges biztosítani e rendelet technikai, tudományos és közigazgatási szempontjainak hatékony kezelését. E szerep betöltésére központi szervet kell létrehozni. A központi szerv erőforrásigényeire vonatkozó megvalósíthatósági tanulmány megállapította, hogy – más lehetőségekkel szemben – egy független központi szerv hosszú távon számos előnyt nyújt. Ennek megfelelően létre kell hozni a Európai Vegyianyag-ügynökséget (a továbbiakban: [ECHA]).

[…]

(18) A vegyi anyagokkal összefüggő kockázatok kezeléséért azok a természetes vagy jogi személyek felelősek, amelyek ezeket az anyagokat gyártják, behozzák/importálják, forgalomba hozzák vagy felhasználják. […]

(19) Ezért a regisztrálási rendelkezések előírják a gyártók és importorök számára, hogy adatokat gyűjtsenek az általuk gyártott vagy behozott/importált anyagokról, ezeknek az adatoknak a felhasználásával értékeljék az ezekkel az anyagokkal összefüggő kockázatokat, valamint alakítsanak ki és ajánljanak megfelelő kockázatkezelési intézkedéseket. Annak biztosítása érdekében, hogy ezeket a kötelezettségeket ténylegesen betartsák, valamint átláthatósági okokból, a regisztrálás során mindezen információt tartalmazó dokumentációt kell benyújtaniuk az [ECHA] számára. […]

(20) Az értékelésre vonatkozó rendelkezések előírják a regisztrálást követő intézkedéseket, lehetővé téve annak ellenőrzését, hogy a regisztrálások összhangban állnak-e ennek a rendeletnek az előírásaival, és szükség esetén lehetővé teszik további információk szerzését az anyagtulajdonságok tekintetében. Amennyiben az [ECHA] a tagállamokkal együttműködésben úgy ítéli meg, hogy valamely anyagról indokoltan feltételezhető, hogy az veszélyt jelent az emberi egészségre vagy a környezetre, a Közösség anyagértékelésre vonatkozó gördülő cselekvési tervébe való felvételüket követően az [ECHÁ]-nak – a tagállamok illetékes hatóságaira támaszkodva – gondoskodnia kell az anyag értékeléséről.

[…]

(44) Az összehangolt, egyszerű rendszer biztosítása érdekében minden regisztrálási dokumentációt az [ECHÁ]-nak kell benyújtani. A következetes megközelítés és az erőforrások hatékony felhasználásának biztosítása érdekében az [ECHÁ]-nak ellenőriznie kell valamennyi regisztrálási dokumentáció teljességét, és felelősséget kell vállalnia a regisztrálások esetleges végleges elutasításáért.

[…]

(47) A [kísérleti és egyéb tudományos célokra használt állatok védelmére vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1986. november 24-i] 86/609/EGK tanácsi irányelvvel [HL 1986. L 358., 1. o.] összhangban a gerinces állatokon történő kísérleteket helyettesíteni, korlátozni vagy finomítani kell. E rendelet végrehajtásának – ahol lehetséges – a vegyi anyagok egészségügyi és környezetvédelmi kockázatainak felmérésére alkalmas alternatív vizsgálati módszerek alkalmazásán kell alapulnia. Állatok felhasználását a Bizottság vagy nemzetközi szervek által hitelesített, vagy e rendelet tájékoztatási követelményeinek való megfelelés érdekében adott esetben a Bizottság vagy az [ECHA] által elismert alternatív módszerek igénybevételével el kell kerülni. […]

[…]

(66) Az [ECHÁ-t] arra is fel kell hatalmazni, hogy – az […] elvégzett értékelések alapján – további tájékoztatást kérjen a gyártóktól, importőröktől vagy a továbbfelhasználóktól az olyan anyagokról, amelyek feltételezhetően kockázatot jelentenek az emberi egészség vagy a környezet számára […]. Az [ECHA] által – a tagállamokkal együttműködésben – az anyagok elsőbbségi besorolása céljából kidolgozott kritériumok alapján létre kell hozni az anyagok értékelésére a közösségi gördülő cselekvési tervet, és az abban foglalt anyagok értékelésével kapcsolatban a tagállamok illetékes hatóságaira kell támaszkodni. […]

[…]

(121) E rendelet betartásának a biztosítása érdekében a tagállamoknak hatékony felügyeleti és ellenőrző intézkedéseket kell életbe léptetniük. Meg kell tervezni és végre kell hajtani a szükséges ellenőrzéseket, és azok eredményeiről jelentést kell készíteni.

(122) A tagállamok által folytatott végrehajtási tevékenységek átláthatóságának, pártatlanságának és egységességének a biztosítása érdekében a tagállamoknak ki kell alakítaniuk a szankciók megfelelő keretrendszerét a szabálysértések hatékony, arányos és visszatartó hatású szankcionálása céljából, mivel a szabályok megsértése az emberi egészség és a környezet károsodását eredményezheti.”

3 A REACH-rendelet „Cél és hatály” című 1. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„E rendelet célja az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének – beleértve az anyagokkal kapcsolatos veszélyek felmérésénél az alternatív vizsgálati módszerek elősegítését is –, valamint az anyagok belső piaci szabad forgalmának biztosítása, a versenyképesség és az innováció erősítésével egyidejűleg.”

4 A REACH-rendeletnek az „Anyagok regisztrálása” című II. címe tartalmazza többek között a rendelet 5., 6., 13., 20. és 22. cikkét.

5 E rendelet „Adatok hiányában a forgalomba hozatal tilalma” című 5. cikke értelmében:

„A 6., 7., 21. és 23. cikkre is figyelemmel az [Unióban] nem gyárthatók és nem hozhatók forgalomba önmagukban, készítményekben vagy árucikkekben előforduló anyagok, kivéve, ha ezeket e cím vonatkozó rendelkezéseivel összhangban regisztrálták, amennyiben ez az előírás.”

6 Az említett rendeletnek „Az önmagukban vagy készítményekben előforduló anyagokra vonatkozó általános regisztrálási kötelezettség” című 6. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Ha e rendelet másképp nem rendelkezik, az évi egy tonnát elérő vagy meghaladó mennyiségű, önmagában vagy egy vagy több keverékben előforduló anyag gyártója vagy importőre regisztrálási kérelmet nyújt be az [ECHÁ-nak].”

7 Ugyanezen rendeletnek „Az anyagok lényegi tulajdonságaira vonatkozó információk megszerzésének általános követelményei” című 13. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„Az anyagok lényegi tulajdonságaira vonatkozó információk a vizsgálatokon kívül más eszközökkel is megszerezhetőek, amennyiben a XI. mellékletben foglalt feltételek teljesülnek. Különösen az emberi toxicitás esetében kell – amikor csak lehetséges – az információkat a gerinceseken végzett állatkísérleteken kívül más eszközökkel, alternatív módszerek, úgymint az *in vitro* módszerek, vagy a

molekulaszerkezet és a biológiai hatás közötti minőségi vagy mennyiségi szerkezet-aktivitási modellek felhasználása vagy szerkezetileg rokon anyagokból nyert információk (csoportosítás vagy kereszthivatkozás) segítségével megszerezni. […]”

8 A REACH-rendeletnek „.Az [ECHA] kötelezettségei” című 20. cikke értelmében:

„(1) Az [ECHA] minden regisztrálási kérelmet érkezési számmal lát el […]

(2) Az [ECHA] ellenőrzi minden egyes regisztrálási dokumentáció hiánytalanságát annak megállapítása érdekében, hogy […] valamennyi elemet benyújtották-e […]. A hiánytalanság ellenőrzése nem foglalja magában a benyújtott adatok vagy indoklások minőségének vagy megfelelő voltának értékelését.

[…]

Amennyiben egy regisztrálási kérelem hiányos, az [ECHA] […] tájékoztatja a regisztrálót arról, hogy milyen további információkra van szükség ahhoz, hogy a regisztrálás hiánytalan legyen, és ezek megadására észszerű határidőt szab. A regisztráló kiegészíti a regisztrálási kérelmét és a meghatározott határidőn belül benyújtja az [ECHÁ-nak]. Az [ECHA] […] a benyújtott további információk figyelembevételével újra ellenőrzi a hiánytalanságot.

Az [ECHA] elutasítja a regisztrálást, amennyiben a regisztráló a meghatározott határidőn belül nem gondoskodik a regisztrálás hiánytalanságáról. […]

(3) A regisztrálás hiánytalansága esetén az [ECHA] az érintett anyagot regisztrációs számmal […] látja el […].

[…]

(5) Az e cikk (2) bekezdése szerinti [ECHA-]határozatok ellen a 91., 92. és 93. cikkel összhangban lehet fellebbezni.

[…]”

9 A REACH-rendeletnek „A regisztrálók további kötelezettségei” című 22. cikke a (2) és (3) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(2) A regisztráló […] benyújtja az [ECHÁ-hoz] a regisztrálás naprakésszé tett változatát, amely tartalmazza azokat az információkat, amelyeket a 40., 41. vagy 46. cikknek megfelelően hozott döntés megkövetel […].

(3) Az [ECHA] a 20. cikk (2) bekezdése első és második albekezdésével összhangban ellenőrzi valamennyi naprakésszé tett regisztrálási dokumentáció hiánytalanságát. […]”

10 A REACH-rendeletnek az „Adatok megosztása és a szükségtelen vizsgálatok elkerülése” című III. címe a „Célkitűzések és általános szabályok” című 25. cikkel kezdődik, amelynek (1) bekezdése a következőket mondja ki:

„Az állatkísérletek elkerülése érdekében e rendelet céljából csak akkor folytathatók kísérletek gerinces állatokon, ha a szükséges ismeretek másképp nem szerezhetők meg. […]”

11 A REACH-rendelet „Értékelés” című VI. címe négy fejezetet tartalmaz. A „Dokumentáció értékelése”, „Az anyagok értékelése” és a „Közös rendelkezések” című 1., 2. és 4. fejezet tartalmazza e rendelet 40–43., 44–48., illetve 50–54. cikkét.

12 A REACH-rendeletnek „A regisztrálások megfelelőségének ellenőrzése” című 41. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az [ECHA] bármely regisztrálást megvizsgálhat annak ellenőrzése érdekében, hogy:

a) a […] műszaki dokumentáció(k) adatai megfelelnek a 10., 12. és 13. cikk, valamint a III. és VI–X. melléklet követelményeinek;

b) a műszaki dokumentáció(k)ban benyújtott egységesen előírt tájékoztatási követelmények eltérő alkalmazásai és az azokra vonatkozó indoklások megfelelnek az ilyen eltérő alkalmazásokra irányadó, a VII–X. mellékletben meghatározott szabályoknak, valamint a XI. mellékletben meghatározott általános szabályoknak;

[…]

(3) Az (1) bekezdés szerint elvégzett vizsgálat alapján az [ECHA] a dokumentáció megfelelőségével kapcsolatos értékelés megkezdésétől számított 12 hónapon belül olyan határozattervezetet készíthet elő, amely a regisztráló(k) számára előírja az ahhoz szükséges információk benyújtását, hogy a regisztrálás(ok) megfeleljen(ek) a vonatkozó tájékoztatási követelményeknek, és megfelelő határidőt határoz meg további információk benyújtására. Az ilyen határozatot az 50. és 51. cikkben megállapított eljárással összhangban kell meghozni.

(4) A regisztráló a kért információkat a meghatározott határidőn belül benyújtja az [ECHÁ-nak].

(5) Annak biztosítása érdekében, hogy a regisztrálási dokumentációk eleget tegyenek e rendelet [rendelkezéseinek], az [ECHA] kiválasztja az [ECHÁ-hoz] az egyes mennyiségi tartományonként beérkezett összes dokumentáció legalább 5%-át azok megfelelőségének ellenőrzésére. […]

[…]”

13 E rendeletnek „A benyújtott információk ellenőrzése és a dokumentáció értékelését követő intézkedések” című 42. cikke kimondja:

„(1) Az [ECHA] megvizsgálja a 40. vagy 41. cikk alapján hozott határozat eredményeként benyújtott információkat, és – szükség esetén – e cikkekkel összhangban kidolgozza a megfelelő határozatokat.

(2) A dokumentáció értékelésének befejezését követően az [ECHA] értesíti a Bizottságot és a tagállamok illetékes hatóságait a szerzett információkról és a levont következtetésekről. […]”

14 Az említett rendelet „Az illetékes hatóság” című 45. cikkének szövege a következő:

„(1) Az [ECHA] felelős az anyagok értékelési folyamatának koordinálásáért és az [uniós] gördülő cselekvési tervben szereplő anyagok értékelésének biztosításáért. Ennek céljából az [ECHA] igénybe veszi a tagállamok illetékes hatóságainak segítségét. Valamely anyag értékelésének elvégzésekor az illetékes hatóságok kijelölhetnek egy másik, a nevükben eljáró szervet.

(2) A tagállamok kiválaszthatják az [uniós] gördülő cselekvési terv tervezetében szereplő valamely anyagot illetékes hatóságként való fellépés érdekében a 46., 47. és 48. cikk alkalmazása céljából. […]

(3) Azokban az esetekben, amikor kettő vagy annál több tagállam fejezte ki érdeklődését ugyanazon anyag vizsgálata iránt, és nem tudnak megállapodni abban az illetékes hatóság kiválasztásában, az […] illetékes hatóságot az alábbi eljárással összhangban kell meghatározni.

[…]

(4) A (2) és (3) bekezdéssel összhangban kijelölt illetékes hatóság e fejezettel összhangban értékeli a számára kiutalt anyagokat.

[…]”

15 Ugyanezen rendeletnek „A regisztrálók és a továbbfelhasználók jogai” című 50. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„Az [ECHA] értesíti az érintett regisztráló(k)at és továbbfelhasználó(ka)t a 40., 41. vagy 46. cikk szerinti határozattervezetekről, és tájékoztatja őket arról, hogy a kézhezvételtől számított 30 napon belül észrevételt nyújthatnak be. Amennyiben az érintett regisztráló(k) vagy továbbfelhasználó(k) észrevételeket kívánnak tenni, azokat továbbítják az [ECHÁ-nak]. Az [ECHA] ezt követően haladéktalanul tájékoztatja az illetékes hatóságot az észrevétel benyújtásáról. Az illetékes hatóság (a 46. cikk értelmében hozott határozatok esetében) és az [ECHA] (a 40. és a 41. cikk értelmében hozott határozatok esetében) minden beérkezett észrevételt figyelembe vesz és ennek megfelelően módosíthatja a határozattervezetet.”

16 A REACH-rendeletnek a „Határozatok elfogadása a dokumentáció értékelése során” című 51. cikke szerint:

„(1) Az [ECHA] értesíti a tagállamok illetékes hatóságait a 40. vagy 41. cikk szerinti határozattervezetéről és a regisztráló észrevételeiről.

(2) A határozattervezet megküldését követő 30 napon belül a tagállamok javaslatokat tehetnek az [ECHA] részére a határozattervezet módosítására.

(3) Amennyiben az [ECHÁ-hoz] nem érkeznek javaslatok, az [ECHA] az (1) bekezdés alapján közölt változat szerint hozza meg a határozatot.

(4) Ha módosító javaslatot nyújtanak be, az [ECHA] módosíthatja a határozattervezetet. Az [ECHA] a (2) bekezdésben említett harmincnapos időszak végét követő 15 napon belül a tagállami bizottság elé terjeszti a határozattervezetet és a javasolt módosításokat.

[…]

(6) Amennyiben a tagállami bizottság a beterjesztéstől számított 60 napon belül a határozattervezetre vonatkozóan egyhangú megállapodásra jut, az [ECHA] ennek megfelelően hozza meg a határozatot.

(7) Amennyiben a tagállami bizottság nem jut egyhangú megállapodásra, a Bizottság határozattervezetet készít elő, amelyet a 133. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

(8) Az [ECHA] e cikk (3) és (6) bekezdése szerinti határozatai ellen a 91., 92. és 93. cikkel összhangban fellebbezést lehet benyújtani.”

17 A REACH-rendeletnek „Az ügynökség” című X. címe tartalmazza többek között a rendelet 75. és 77. cikkét.

18 E rendeletnek a „Létrehozás és felülvizsgálat” című 75. cikke az első albekezdésében kimondja, hogy „[az említett] rendelet technikai, tudományos és adminisztratív feladatainak irányítása és egyes esetekben kivitelezése, valamint ezen feladatok [uniós] szintű összhangjának biztosítása céljából létrejön az [ECHA].”

19 Ugyanezen rendeletnek a „Feladatok” című 77. cikke az (1) bekezdésében előírja, hogy az ECHA „feladata, hogy azokban a vegyi anyagokkal kapcsolatos kérdésekben, amelyek a hatáskörébe tartoznak, és amelyeket e rendelet rendelkezéseivel összhangban elé terjesztenek, a lehető legjobb tudományos és műszaki tanácsadással lássa el a tagállamokat és az [Unió] intézményeit”.

20 A REACH-rendelet 89. cikke az ECHÁ-n belül létrehoz egy fellebbezési tanácsot, a 91. cikkében előírja, hogy az ECHA bizonyos határozataival szemben fellebbezéssel lehet élni, és a 94. cikkében kimondja, hogy a Bírósághoz a fellebbezési tanács határozatait, vagy a tanács előtti fellebbezési jog hiányában az Ügynökség határozatait megtámadó kereset nyújtható be.

21 A REACH-rendelet „Végrehajtás” című XIV. címe tartalmazza többek között a rendelet 125. és 126. cikkét.

22 E rendeletnek „A tagállamok feladatai” című 125. cikke szerint a tagállamok „fenntartják a hivatalos ellenőrzések rendszerét és az adott körülményeknek megfelelő egyéb tevékenységeket”.

23 Az említett rendeletnek „Az előírások megsértése esetén alkalmazandó szankciók” című 126. cikke az első két mondatában a következőket írja elő:

„A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókkal kapcsolatos rendelkezéseket, és meghozzák a szankciók végrehajtása érdekében szükséges valamennyi intézkedést. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. […]”

A jogvita előzményei

24 A jogvitának a megtámadott ítélet 1–19. pontjában kifejtett előzményeit a következőképpen lehet összefoglalni.

25 A Törvényszék által meg nem határozott időpontban az Esso Raffinage (a továbbiakban: Esso) regisztrálási kérelmet nyújtott be az ECHÁ-hoz egy általa gyártott vegyi anyag (a továbbiakban: szóban forgó vegyi anyag) tekintetében. A regisztrálást később a REACH-rendelet 20. cikkének (3) bekezdése alapján hiánytalannak nyilvánították.

26 2010. július 9-én az ECHA a REACH-rendelet 41. cikkének (1) bekezdése alapján kezdte meg az e regisztrálásnak megfelelő dokumentáció értékelését annak ellenőrzése céljából, hogy az abban szereplő információk megfelelnek-e az e rendeletben előírt követelményeknek.

27 2012. november 6-án az ECHA a REACH-rendelet 50. és 51. cikkében előírt eljárásnak megfelelően elfogadta az e rendelet 41. cikkének (3) bekezdésén alapuló határozatot (a továbbiakban: 2012. november 6-i határozat), amelyben megállapította, hogy az e regisztrálási dokumentációban szereplő információk egy része nem megfelelő, és kérte az Essót, hogy egy éven belül közölje vele az e helyzet orvoslásához szükséges információkat. A kért információk magukban foglalták többek között „a [szóban forgó vegyi anyagnak] a nyulak prenatális fejlődésére vonatkozó, szájon át végzendő toxicitási vizsgálatát”.

28 2013. november 6-án az Esso az ECHA által kért toxicitási vizsgálat helyett olyan adatokat tartalmazó dokumentumokat közölt az ECHÁ-val, amelyek elkészítéséhez és összeállításához nem volt szükség állatkísérletekre. E társaság kifejtette, hogy az így közölt adatok e vizsgálathoz képest alternatív információkat képeztek.

29 2015. április 1-jén az ECHA megküldte a vitatott levelet a ministère de l'Écologie, du Développement durable, des Transports et du Logement-nak (környezetvédelmi, fenntartható fejlődési, közlekedési és településfejlesztési minisztérium), amelyhez csatolt egy, a „Melléklet a [REACH-]rendelet szerinti dokumentációértékelési határozatot követően hozott, meg nem felelésről szóló nyilatkozathoz" című dokumentumot.

30 E levél szövege a következő:

„A [REACH-]rendelet 41. cikke (3) bekezdésének megfelelően az [ECHA] elvégezte a [szóban forgó vegyi anyagra vonatkozó] dokumentáció megfelelőségi vizsgálatát. Az ECHA a jelen levélhez mellékelt, [2012. november 6-i] határozatot a REACH-rendelet 50. és 51. cikkében foglalt eljárásnak megfelelően hozta meg.

E határozat határidőt állapított meg az [Esso] számára arra, hogy benyújtsa az ECHÁ-hoz az e határozatban kért információkat, a dokumentáció 2013. november 6-ig történő frissítése útján. A dokumentáció frissítését 2013. november 6-án küldték meg […].

Az ECHA megvizsgálta a frissített dokumentációban megadott információkat. Végkövetkeztetésként azt lehet megállapítani, hogy a frissített regisztrációs dokumentáció nem tartalmazza az ECHA határozatában kért információk egészét. A végkövetkeztetés indokainak külön elemzését csatoljuk (melléklet). […]

Ennek alapján az ECHA megállapítja, hogy:

1) az [Esso] nem tett eleget [2012. november 6-i határozatból] eredő kötelezettségeinek;

2) a regisztrációs dokumentáció nem tartja tiszteletben a REACH rendelet 5. cikkét;

3) az [Esso] megsértette a REACH rendelet 41. cikkének (4) bekezdését.

Az ECHA valamely határozatának, illetve a REACH-rendelet betartásának elmulasztását a tagállamok végrehajtási kényszerintézkedésekkel szankcionálhatják, a REACH-rendelet 126. cikkében foglaltaknak megfelelően.

E kérdést illetően tehát kérjük, hogy saját hatáskörében szíveskedjen megtenni az ECHA határozatának végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

[…]

Az ECHA várja válaszát a nem megfelelés esetén hozott nemzeti intézkedéseket illetően."

31 E levél mellékletében az ECHA pontosította, hogy nem győzte meg az Esso azon érve, amely szerint az általa 2013. november 6-án szolgáltatott bizonyítékok kielégítő alternatív információnak minősülnek a 2012. november 6-i határozatban kért toxicitásvizsgálatot illetően.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

32 A Törvényszék Hivatalához 2015. május 29-én benyújtott keresetlevelében az Esso a megtámadott levél megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.

33 A Törvényszék Hivatalához 2015. november 5-én, illetve 2015. november 24-én benyújtott beadványaiban egyrészt a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Holland Királyság, másrészt pedig a Francia Köztársaság kérte, hogy az ECHA kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson, amely kérelmeknek a Törvényszék ötödik tanácsának elnöke 2016. június 7-i végzéseiben helyt adott.

34 A megtámadott ítélettel a Törvényszék megsemmisítette a vitatott levelet.

35 Ezen ítélet 33–37. pontjában a Törvényszék először is úgy ítélte meg, hogy a vitatott levél nem a REACH-rendelet 89. cikkében létrehozott fellebbezési tanács előtt megtámadható határozat formáját mutatta. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy e rendelet 94. cikke (1) bekezdésének megfelelően első fokon hatáskörrel rendelkezik az Esso által benyújtott megsemmisítés iránti kereset elbírálására.

36 A megtámadott ítélet 49–83. pontjában a Törvényszék másodszor megállapította, hogy a vitatott levél az EUMSZ 263. cikk első bekezdése értelmében vett keresettel megtámadható jogi aktusnak minősül, mivel tartalmának elemzése, az alkalmazandó rendelkezések és az azok által az ECHÁ-ra ruházott hatáskörök alapján megállapította, hogy e levél – először is az Esso regisztrálási dokumentációjának végleges értékelésével, közelebbről pedig az Esso által a 2012. november 6-i határozatra válaszként közölt információk miatt, másodszor annak megállapításával, hogy ezen információk közül egyesek nem voltak a REACH-rendeletben foglalt követelményeknek megfelelőek, és ennélfogva az Esso nem teljesítette az e rendeletből egyes kötelezettségeit, harmadszor pedig az illetékes francia hatóságok arra való felhívásával, hogy tegyék meg az e helyzetre tekintettel szükséges intézkedéseket – kötelező joghatások kiváltására irányul.

37 A megtámadott ítélet 86–97. pontjában a Törvényszék harmadszor megállapította, hogy úgy kell tekinteni, hogy az Esso az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének első tagmondata értelmében jogosult kérni a vitatott levél megsemmisítését, mivel e levél őt közvetlenül és személyében érinti.

38 Végül negyedszer, a megtámadott ítélet 101–117. pontjában a Törvényszék megvizsgálta az Esso által a megsemmisítés iránti keresetének alátámasztására felhozott nyolc jogalap közül az elsőt, amely azon alapult, hogy a vitatott levél *ultra vires* hatályú, illetve a REACH-rendeletnek az elfogadása céljából alkalmazandó rendelkezéseinek megsértésével íródott. Miután a vizsgálata végeztével úgy ítélte meg, hogy e jogalap megalapozott, mivel az ECHA a REACH-rendelet 41. és 42. cikkében előírt, erre vonatkozó részletes szabályok tiszteletben tartása nélkül gyakorolta hatásköreit, a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a vitatott levelet meg kell semmisíteni, anélkül hogy meg kellene vizsgálni az Esso által a megsemmisítés iránti keresetének alátámasztására felhozott többi jogalapot.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

A Bíróság előtti eljárás

39 A Bíróság Hivatalához az Európai Unió Bírósága alapokmánya 40. cikkének második bekezdése alapján 2018. december 13-án benyújtott beadványában a European Coalition to End Animal Experiments (a továbbiakban: ECEAE) kérte, hogy az Esso kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.

40 A Bíróság Hivatalához 2018. december 17-én ugyanezen az alapon benyújtott beadványában a Higher Olefins and Poly Alpha Olefins REACH Consortium (a továbbiakban: HOPA REACH) és a Higher Olefins & amp, Poly Alpha Olefins vzw (a továbbiakban: HOPA) szintén azt kérte, hogy az Esso kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.

41 2019. március 12-i végzésével a Bíróság elnöke engedélyezte az ECEAE, a HOPA és a HOPA REACH beavatkozását az eljárásba.

42 2020. február 28-i levelében a Bíróság arról tájékoztatta a feleket, hogy tárgyalást kíván tartani, és felhívta őket, hogy a tárgyalás során majd válaszoljanak bizonyos kérdésekre.

43 2020. április 3-i levelében a Bíróság felhívta a feleket, hogy jelezzék, hogy az egészségügyi válsághelyzetre tekintettel lemondanának-e a tárgyalás tartásáról.

44 2020. április 23-i levelében a Bíróság arról tájékoztatta a feleket, hogy mivel ez utóbbiak közölték vele azon szándékukat, hogy az egészségügyi válsághelyzetre tekintettel lemondanak a tárgyalás tartásáról, a tárgyalást törli. Felhívta továbbá a feleket, hogy írásban válaszoljanak az e tárgyalásra tekintettel feltett kérdésekre, amely felhívásnak a felek az erre előírt határidőn belül eleget tettek.

A felek kérelmei

45 Fellebbezésében a Németországi Szövetségi Köztársaság, amelyet a Francia Köztársaság és a Holland Királyság is támogat, azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– jogerősen bírálja el a jogvitát, és utasítsa el a keresetet, valamint

– kötelezze a Bizottságot mind az elsőfokú eljárásban, mind a fellebbezési szakaszban felmerült költségek viselésére.

46 Az Esso, amelyet az ECEAE, a HOPA és a HOPA REACH, is támogat, azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a vonatkozó költségek viselésére.

A fellebbezésről

47 Kérelmei alátámasztásaként a Németországi Szövetségi Köztársaság – amelyet a Holland Királyság és a Francia Köztársaság is támogat – két jogalapra hivatkozik, amelyek megkérdőjelezik a Törvényszéknek az Esso által benyújtott megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságára, illetve megalapozottságára vonatkozó megállapításait.

Az első jogalapról

A felek érvei

48 A Németországi Szövetségi Köztársaság, amelyet a Francia Köztársaság és a Holland Királyság is támogat, arra hivatkozik, hogy a Törvényszék három ízben is tévesen alkalmazta a jogot, amikor elfogadhatónak nyilvánította az Esso megsemmisítés iránti keresetét.

49 Először is a vitatott levél szerinte nem minősül megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusnak, ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 72. pontjában megállapított. E kifogás keretében a Németországi Szövetségi Köztársaság mindenekelőtt előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor ezen ítélet 74., 75. és 80. pontjában nem vette kellőképpen figyelembe azt a tényt, hogy az ECHÁ-nak nem állt szándékában kötelező joghatásokat kiváltani e levélhez fűződően. Ezt követően azt állítja, hogy az említett levél címe és szövege, amint azt az említett ítélet 64–71. pontja vizsgálta, azt tanúsítja, hogy e levél jogilag nem kötelező az Esso és az illetékes francia hatóságok számára, így a Törvényszék tévesen minősítette a tényállást, amikor ennek ellenkezőjét állapította meg. Végül mindenesetre úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a

REACH-rendelet releváns jogi rendelkezéseit ugyanezen ítélet 53–63. pontjában, és azok vizsgálata alapján e bíróságnak arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a vitatott levél – a szövegezésétől függetlenül – nem válthatott ki kötelező joghatásokat.

50 Ez utóbbi tekintetben a Németországi Szövetségi Köztársaság lényegében előadja, hogy a vitatott levelet úgy kell tekinteni, mint az illetékes francia hatóságok figyelmébe ajánlott véleményt, amelyben az ECHA csupán az Esso által szolgáltatott információk informális értékelését végezte el, és nem úgy, mint a REACH-rendelet 42. cikkén alapuló jogi aktust, amely jogilag kötelező e hatóságok és az Esso számára, amint azt a Törvényszék megállapította. E cikk ugyanis nem jogosítja fel az ECHÁ-t arra, hogy az érintett gazdasági szereplőkre és az illetékes nemzeti hatóságokra nézve kötelező joghatásokat kiváltó értékeléseket végezzen. Épp ellenkezőleg, kizárólag ez utóbbiak feladata annak meghatározása – az ECHA által valamely konkrét esetben elvégzett értékelésre figyelemmel –, hogy kívánnak-e elfogadni az érintett gazdasági szereplőkre alkalmazandó intézkedéseket, és ha igen, akkor mely intézkedéseket, az említett rendelet 125. és 126. cikkének megfelelően.

51 Másodszor a Németországi Szövetségi Köztársaság úgy véli, hogy az Esso nem rendelkezett a vitatott levéllel szembeni eljáráshoz fűződő érdekkel, mivel e levél – ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 81. és 82. pontjában megállapított – semmilyen új jogi kötelezettséget nem írt elő számára azokhoz képest, amelyek már a 2012. november 6-i határozatból következtek. E határozat értelmében ugyanis az Esso meghatározott határidőn belül köteles volt közölni az ECHÁ-val azon információk összességét, amelyek regisztrációs dokumentációjának a REACH-rendeletben előírt követelményeknek való megfelelővé tételére irányultak. Ezenfelül, e kötelezettség be nem tartása önmagában e rendelet rendelkezéseit sértő helyzetet idéz elő, amely az Essót annak az eshetőségnek teszi ki, hogy az illetékes francia hatóságok meghozzák a megfelelő intézkedéseket. Következésképpen a vitatott levélben szereplő, meg nem felelésről szóló nyilatkozat és a jogsértésekre vonatkozó megállapítások – függetlenül attól, hogy az illetékes francia hatóságokra nézve nem voltak kötelező erejűek – semmiben sem módosították az Esso azon jogi helyzetét, amely már a 2012. november 6-i határozatból is következett.

52 Végül harmadszor, a Németországi Szövetségi Köztársaság kifejti, hogy abban az esetben, ha a vitatott levelet keresettel megtámadható jogi aktusnak kellene minősíteni, amellyel szemben az Esso eljáráshoz fűződő érdekkel rendelkezett, az Esso akkor sem volt jogosult e levél megsemmisítését kérni, mivel az az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének első tagmondata értelmében nem érintette őt közvetlenül, ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 91–94. pontjában megállapított. Abban az esetben ugyanis, ha az ECHA úgy dönt, hogy a REACH-rendelet 41. cikkének (3) bekezdése alapján információkat kér valamely gazdasági szereplőtől, majd megállapítja, hogy a közölt információk nem felelnek meg az e rendeletben előírt követelményeknek, kizárólag az illetékes nemzeti hatóságok, és így jelen esetben a francia hatóságok feladata levonni e megállapításból a megfelelő következtetéseket, az említett rendelet 125. és 126. cikkének megfelelően.

53 A Bíróság által feltett kérdésekre adott válaszaiban a Németországi Szövetségi Köztársaság hozzáteszi különösen, hogy a vitatott levélhez hasonló intézkedés elfogadása nem igényel külön jogalapot, mivel ez az intézkedés azon tanácsadási feladat keretébe illeszkedik, amely a REACH-rendelet 77. cikkének (1) bekezdése alapján az ECHA hatáskörébe tartozik.

54 Az Esso – amelyet az ECEAE, a HOPA és a HOPA REACH is támogat – elsősorban azt kifogásolja, hogy a Törvényszék azon értékelése, amely szerint a vitatott levél kötelező joghatások kiváltására irányul, téves jogalkalmazáson alapul.

55 Másodszor, az Esso arra hivatkozik, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy e kötelező joghatások túlléptek a 2012. november 6-i határozat által kiváltott joghatásokon.

56 Végül harmadszor, az Esso vitatja a kereshetőségi jogára vonatkozó téves jogalkalmazás fennállását, lényegében arra hivatkozva, hogy a vitatott levél közvetlenül érinti a jogi helyzetét, mivel jogsértés megállapítását tartalmazza, amely az illetékes francia hatóságokat is kötelezi.

57 Az ECHA szintén a jogalap elutasítását kéri.

58 Ugyanis, először is, a Törvényszék szerinte az alkalmazandó jogi háttér és az ECHA hatáskörének helyes elemzése alapján állapította meg a vitatott levél által kiváltott kötelező joghatások fennállását.

59 Másodszor, a Törvényszék szerinte nem vétett módszertani vagy a tényállás jogi minősítésével kapcsolatos hibát, amikor e levél tartalmára tekintettel azt állapította meg, hogy az közvetlenül érinti az Essót.

60 Végül harmadszor, a Törvényszék elemzése szerinte összhangban van a REACH-rendelet célkitűzéseivel.

A Bíróság álláspontja

61 Amint az a jelen ítélet 48–52. pontjából következik, a Németországi Szövetségi Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, először is azzal, hogy a megtámadott ítélet 49–80. pontjában megállapította, hogy a vitatott levél megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezheti, másodszor azzal, hogy ezen ítélet 81. és 82. pontjában megállapította, hogy e levél olyan aktusnak minősül, amelynek tekintetében az Esso eljáráshoz fűződő érdekkel rendelkezik, harmadszor pedig azzal, hogy az említett ítélet 91–94. pontjában megállapította, hogy az Essót az említett levél közvetlenül érinti.

62 E három kifogást tehát sorjában meg kell vizsgálni.

– A keresettel megtámadható jogi aktus meglétéről

63 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy az EUMSZ 263. cikk első bekezdése alapján megsemmisítés iránti keresettel megtámadható az Unió intézményei, szervei vagy szervezetei által hozott valamennyi rendelkezés vagy intézkedés, függetlenül annak formájától, amely olyan kötelező joghatások kiváltására irányul, amely valamely természetes vagy jogi személy érdekeit érintheti, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét (1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 9. pont; 2006. szeptember 12-i Reynolds Tobacco és társai kontra Bizottság ítélet, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 54. pont; 2019. január 31-i International Management Group kontra Bizottság ítélet, C-183/17 P és C-184/17 P, EU:C:2019:78, 51. pont).

64 Ezenkívül, valamely konkrét esetben, annak meghatározásához, hogy a megtámadott aktus kötelező joghatások kiváltására irányul-e, annak lényeges tartalmát kell figyelembe venni, és hatásait olyan objektív kritériumok alapján kell értékelni, mint a szóban forgó jogi aktus tartalma, adott esetben figyelembe véve azt az összefüggést, amelyben azt elfogadták, valamint az uniós intézmény, szerv vagy hivatal hatáskörét (2014. február 13-i Magyarország kontra Bizottság ítélet, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 55. pont; 2020. július 9-i Cseh Köztársaság kontra Bizottság ítélet, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 47. pont). E jogköröket nem elvontan kell értelmezni, hanem olyan elemként, amely megvilágíthatja az említett jogi aktus tartalmának konkrét elemzését, amelynek központi és nélkülözhetetlen szerepe van (lásd ebben az értelemben: 2017. október 25-i Románia kontra Bizottság ítélet, C-599/15 P, EU:C:2017:801, 49., 51–52. és 55. pont).

65 Végül, bár a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy olyan szubjektív szempontokat is figyelembe lehet venni, amelyek a megtámadott jogi aktust kibocsátó uniós intézményt, szervet vagy szervezetet arra indították, hogy az aktust meghozza (lásd ebben az értelemben: 2008. július 17-i

Athinaïki Techniki/ kontra Bizottság ítélet, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 42. pont; 2010. január 26-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 52. pont), az előző pontból az következik, hogy az ilyen szubjektív szempontoknak az e pontban említett objektív szempontokhoz képest csupán másodlagos szerepük lehet, és ennek következtében nem lehet nagyobb jelentőséget tulajdonítani nekik ez utóbbiakhoz képest, sem pedig vitatni a megtámadott jogi aktus joghatásainak ezekből következő értékelését.

66 A jelen ügyben a Németországi Szövetségi Köztársaságnak a jelen ítélet 49. pontjában felidézett érveire tekintettel először is meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 74., 75. és 80. pontjából az következik, hogy a Törvényszék figyelembe vette azt a szándékot, amely az ECHÁ-t a vitatott levél kibocsátására késztette, ugyanakkor kisebb jelentőséget tulajdonított e szubjektív szempontnak, mint az e levél tartalmával és a REACH-rendelet vonatkozó rendelkezései által az ECHÁ-ra ruházott hatáskörökkel kapcsolatos objektív szempontoknak.

67 Az említett szubjektív és objektív szempontokra vonatkozó ezen értékelés, tekintettel a jelen ítélet 65. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra, nem tekinthető olyannak, amely jogi hibában szenvedne.

68 Másodszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 64–71. pontjában úgy ítélte meg, hogy a vitatott levelet a tartalma alapján olyan jogi aktusnak kell tekinteni, amely az Esso tekintetében kötelező joghatások kiváltására irányul. Közelebbről, lényegében úgy ítélte meg, hogy e levél alkalmas volt arra, hogy jelentősen módosítsa az Esso jogi helyzetét, mivel mindenekelőtt tartalmazta az Esso regisztrációs dokumentációjának végleges értékelését és az ECHÁ-val a dokumentáció kiegészítése céljából közölt információk végleges ellenőrzését, ezt követően ezen információk egy részének a REACH-rendelet előírásainak vagy követelményeinek való meg nem felelőségére vonatkozó nyilatkozatot, végül pedig e rendelet rendelkezéseinek Esso általi megsértésére vonatkozó több megállapítást. Egyébiránt a Törvényszék megállapította, hogy az említett levél felhívta az illetékes francia hatóságokat, hogy tegyék meg az e helyzetre tekintettel szükséges intézkedéseket.

69 Tekintettel a vitatott levélnek és az ahhoz csatolt dokumentumnak a jelen ítélet 29–31. pontjában felidézett szövegére, a Törvényszéknek az e levél tartalmára vonatkozó ezen értékelései nem tekinthetők úgy, mint amelyek a tényállás jogi minősítésével kapcsolatos hibában szenvednének. E szövegekből ugyanis kitűnik, hogy az említett levél nemcsak olyan kötelező joghatások kiváltására irányult, amelyek jelentősen módosíthatják az Esso jogi helyzetét a Törvényszék által helyesen kiemelt okok miatt, hanem az illetékes francia hatóságok tekintetében is kötelező joghatások kiváltására irányult, felhívva ez utóbbiakat az e jogi helyzet által megkövetelt intézkedések megtételére.

70 Végül harmadszor, a Németországi Szövetségi Köztársaság lényegében azt állítja, hogy bármi is legyen az az értékelés, amely a vitatott levél tartalmának önmagában való figyelembevételéből eredhet, azt a REACH-rendeletnek az ECHA e területen fennálló hatásköreire vonatkozó rendelkezéseire tekintettel valójában úgy kell tekinteni, mint az illetékes francia hatóságoknak címzett véleményt, amely mint ilyen nem jár semmilyen kötelező joghatással.

71 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 72. pontjában megállapította, hogy a vitatott levél a jelen ítélet 68. pontjában összefoglalt tartalma alapján egy olyan határozatnak felel meg, amelyet a REACH-rendelet 42. cikkének (1) bekezdése alapján az e rendelet 41. cikke alapján végzett értékelés keretében az ECHÁ-nak kell előkészítenie és meghoznia.

72 Amint azt a megtámadott ítélet 54–58. és 60–61. pontja kifejti, a Törvényszék lényegében úgy ítélte meg, hogy e két rendelkezést azon összefüggések fényében kell értelmezni, amelyekbe azok illeszkednek, abban az értelemben, hogy az uniós jogalkotó kizárólagos hatáskörrel ruházta fel az ECHÁ-t a regisztrációs dokumentációk értékelésére, amelyek e szervezetnek történő benyújtását a REACH-rendelet 6. cikke írja elő azon vegyi anyagok gyártói és importőrei számára, amelyek mennyisége legalább évi egy tonna. Ezenkívül a Törvényszék megállapította, hogy e hatáskör

gyakorlása céljából az ECHA nem csupán a regisztrálók által közölt információk REACH-rendelet előírásainak vagy követelményeinek való megfelelőségének ellenőrzésére rendelkezik hatáskörrel, hanem arra is, hogy ezen értékelésből és ellenőrzésből jogilag kötelező erejű következtetéseket vonjon le. Végül a Törvényszék kimondta, hogy az ilyen jogilag kötelező erejű következtetések először is a regisztráló által közölt információk egészének vagy egy részének meg nem feleléséről szóló nyilatkozat formáját ölthetik, másodszor a REACH-rendelet e területre vonatkozó előírásainak vagy követelményeinek megsértését megállapító nyilatkozat formáját, harmadszor pedig az illetékes nemzeti hatóságok arra való felhívásának formáját, hogy hozzák meg az e helyzet által megkövetelt intézkedéseket.

73 Ezzel összefüggésben a Törvényszék a megtámadott ítélet 59. és 61. pontjában kifejtette, hogy e rendelkezések nem biztosítanak semmilyen hatáskört a tagállamok számára a regisztrációs dokumentációk megfelelőségének értékelését illetően, mivel azok a REACH-rendelet 125. és 126. cikke értelmében kizárólag arra jogosultak, hogy ellenőrzéseket végezzenek és szankciókat alkalmazzanak annak érdekében, hogy biztosítsák a meg nem felelésről szóló nyilatkozatok és az e rendelet rendelkezései megsértésének az ECHA által korábban tett megállapítások tiszteletben tartását.

74 E tekintetben a REACH-rendelet 41. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy az ECHA hatáskörrel rendelkezik a vegyi anyagok regisztrálási dokumentációjának értékelésére, amelyet ezen anyagok gyártóinak vagy importőreinek be kell nyújtaniuk hozzá, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 53. és 54. pontjában helyesen rámutatott.

75 Közelebbről, amint az e rendelkezés a) és b) pontjából kitűnik, az ilyen értékelés többek között arra a kérdésre irányul, hogy a regisztrálási dokumentációban szereplő információk megfelelnek-e ezen rendelet előírásainak vagy követelményeinek, és amennyiben a regisztráló az előírt információkhoz képest alternatív, úgynevezett „kiigazítási” információkat nyújtott be, ez utóbbiak megfelelnek-e a rájuk vonatkozó szabályoknak.

76 Abban az esetben, ha az említett értékelés annak megállapítására készteti az ECHÁ-t, hogy a regisztrálási dokumentációban szereplő egyes információk nem felelnek meg a REACH-rendelet előírásainak vagy követelményeinek, az ECHA jogosult arra, hogy e rendelet 41. cikkének (3) bekezdése alapján olyan határozatot fogadjon el, amelyben azt kéri a regisztrálótól, hogy regisztrálási dokumentációjának megfelelővé tétele érdekében az előírt határidőn közöljön vele meghatározott információkat, amint az a megtámadott ítélet 55. és 56. pontjában helyesen megállapításra került.

77 Az eljárás folytatását illetően a REACH-rendelet 42. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az ECHA megvizsgál minden, a regisztráló által az ilyen határozatot követően közölt információt, és adott esetben előkészít minden megfelelő határozatot, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 57. pontjában jelezte.

78 Ez utóbbi rendelkezés egyértelmű megszövegezéséből az következik, hogy az ECHA nem csupán jogosult, hanem köteles is megvizsgálni minden, a regisztráló által a REACH-rendelet 41. cikkének (3) bekezdésén alapuló határozatot követően közölt információt.

79 E rendelet 42. cikkének (1) bekezdéséből az is következik, hogy az ECHA e vizsgálatot követően „– szükség esetén – [az említett rendelet 40. és 41. cikkével] összhangban kidolgozza a megfelelő határozatokat”.

80 Ezzel szemben sem a REACH-rendelet 42. cikkének (1) bekezdése, sem az e rendelkezés által hivatkozott cikkek nem határozzák meg kifejezetten, hogy mit kell „megfelelő határozat” alatt érteni.

81 Következésképpen a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően a szóban forgó rendelkezést nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe véve kell értelmezni, amelynek az részét képezi (2005. június 7-i VEMW és társai ítélet, C-17/03, EU:C:2005:362, 41. pont; 2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 124. pont), szükség esetén annak értelmezéséhez ez utóbbi előkészítő anyagait is figyelembe véve (lásd analógia útján: 2019. december 19-i Nederlands Uitgeversverbond és Groep Algemene Uitgevers ítélet, C-263/18, EU:C:2019:1111, 56. pont; 2020. március 11-i Baltic Cable ítélet, C-454/18, EU:C:2020:189, 48. pont).

82 E tekintetben először is a REACH-rendelet 42. cikkének (1) bekezdésében szereplő „megfelelő határozatok” kifejezésből kitűnik, hogy az uniós jogalkotó feljogosította az ECHÁ-t arra, hogy az azon regisztráló által közölt információk vizsgálatát követően, akivel az e rendelet 41. cikkének (3) bekezdésén alapuló határozatot közöltek, levonja az ilyen vizsgálatból jogilag kötelező erejű következtetéseket, amennyiben azok megfelelőnek tűnnek.

83 Mivel az ilyen jogi aktus egy olyan határozatot követ, amelynek célja annak elérése, hogy a regisztráló a regisztrálási dokumentációjában szereplő információkat a REACH-rendelet előírásaival vagy követelményeivel összhangban bocsássa rendelkezésre, amint az a jelen ítélet 76. pontjában megállapításra került, e jogi aktus célja elsősorban annak eldöntése, hogy a közölt információk megfelelnek-e a szóban forgó előírásoknak vagy követelményeknek, és következésképpen, hogy a regisztráló betartotta-e a vonatkozó kötelezettségeket. Amint azt a Törvényszék megállapította, e kötelezettségek nem korlátozódnak az említett információk közlését kérő határozat tiszteletben tartására, hanem végső soron magukban foglalják a vegyi anyagok gyártóit és importőreit e rendelet 5. cikke és 6. cikkének (1) bekezdése alapján terhelő azon kötelezettséget is, hogy az e rendelet 5. cikke és 6. cikkének (1) bekezdése értelmében megfeleljenek az ezen anyagok regisztrálására alkalmazandó valamennyi követelménynek. Ugyanis, amint azt a Bíróság már kifejtette, az uniós jogalkotó azzal a céllal vezette be az említett rendeletben foglalt regisztrációs és értékelési eljárást, hogy lehetővé tegye az ECHA számára annak ellenőrzését, hogy az iparágban betartják-e a kötelezettségeket (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 10-i FCD és FMB ítélet, C-106/14, EU:C:2015:576, 32. pont; 2016. március 17-i Canadian Oil Company Sweden és Rantén ítélet, C-472/14, EU:C:2016:171, 25. pont), amelyek között elsősorban az 5. cikkben említett azon kötelezettség szerepel, amelynek megsértése esetén az érintett gazdasági szereplőkkel szemben szankciók szabhatók ki ugyanezen rendelet 126. cikkének megfelelően (lásd ebben az értelemben: 2017. április 27-i Pinckernelle ítélet, C-535/15, EU:C:2017:315, 46. pont).

84 Továbbá azon szövegkörnyezet vizsgálatából, amelybe a REACH-rendelet 42. cikkének (1) bekezdése illeszkedik, kitűnik, hogy abban az esetben, ha az ECHA megállapítja, hogy az e rendelet 41. cikkének (3) bekezdésén alapuló határozat nyomán közölt információk nem felelnek meg e rendelet előírásainak vagy követelményeinek, és megállapítja, hogy az érintett regisztráló megsértette a vonatkozó rendelkezéseket, az ilyen nyilatkozat és az ilyen megállapítás nemcsak e regisztrálóra, hanem az illetékes nemzeti hatóságokra nézve is kötelező erejű, ellentétben a Németországi Szövetségi Köztársaság által állítottakkal.

85 A REACH-rendelet 42. cikkének (2) bekezdése ugyanis egyrészt kimondja, hogy amennyiben a dokumentáció értékelését megfelelően végezték el, az ECHA értesíti a Bizottságot és az illetékes nemzeti hatóságokat mind a megszerzett információkról, mind pedig „a levont következtetésekről”, beleértve az említett nyilatkozatot és az említett megállapítást. A jelen ügyben az ECHA egy ilyen értesítést végzett, amikor elküldte a vitatott levelet az illetékes francia hatóságoknak, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 64., 67. és 70. pontjában helyesen rámutatott.

86 Másrészt, a REACH-rendeletnek a (121) és (122) preambulumbekezdésére tekintettel vizsgálandó 125. és 126. cikke arra kötelezi a tagállamokat, hogy határozzák meg az említett rendelet „rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó” szankciók rendszerét, és hozzák meg az azok végrehajtása érdekében szükséges intézkedéseket. Márpedig egy adott esetben történő ilyen végrehajtás

szükségszerűen feltételezi e rendelkezések megsértésének megállapítását, amely – amint arra az imént emlékeztetünk – az ECHA kizárólagos hatáskörébe tartozik, az ugyanezen rendelet 51. cikkében előírt és a Törvényszék által a megtámadott ítélet 60. pontjában hivatkozott azon eset kivételével, amikor e hatáskört a Bizottságra ruházták át.

87 Így a REACH-rendelet 42. cikke (1) bekezdése szövegének az e rendelkezés összefüggéseinek fényében értelmezett vizsgálatából az derül ki, hogy e rendelkezés az ECHÁ-ra, nem pedig az e rendelet tiszteletben tartásának felügyeletével megbízott nemzeti hatóságokra ruházza azt a hatáskört, hogy a vitatott levélben foglaltakhoz hasonló tartalmú határozatot fogadjanak el, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítéletben helyesen megállapította.

88 Végül, ami a REACH-rendelet által követett célkitűzéseket illeti, amelyekre a Törvényszék ebben az ítéletben nem hivatkozott, a Bíróság korábban már rámutatott arra, hogy azok – amint az e rendelet 1. cikkének (1) bekezdéséből következik – magukban foglalják az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmét a gyártott, importált vagy az Unió piacán forgalomba hozott vegyi anyagok ellenőrzésének integrált rendszere révén, amely rendszer ezen anyagok regisztrációján, értékelésén és engedélyezésén, valamint alkalmazásának esetleges korlátozásain alapul (2015. szeptember 10-i FCD és FMB ítélet, C-106/14, EU:C:2015:576, 31. és 32. pont 2016. március 17-i Canadian Oil Company Sweden és Rantén ítélet, C-472/14, EU:C:2016:171, 24. és 25. pont; 2017. március 15-i Polynt kontra ECHA ítélet, C-323/15 P, EU:C:2017:207, 20. pont).

89 Amint az a REACH-rendelet 75. cikkéből és (15) preambulumbekezdéséből kitűnik, e rendszer egyik alapvető eleme egy, az e rendelet egyes közigazgatási, technikai és tudományos szempontjainak hatékony kezeléséért felelős központi és független szerv létrehozása uniós szervként.

90 Közelebbről, amint az a REACH-rendelet 6., 20., 22., 41. és 42. cikkéből, valamint (19), (20) és (44) preambulumbekezdéséből – melyek fényében e cikkeket értelmezni kell – következik, az uniós jogalkotó először is az ECHÁ-ra ruházta a vegyi anyagok regisztrálási kérelmeinek, valamint e kérelmek kiigazításainak átvételére vonatkozó hatáskört, majd ezt követően az azok hiánytalanságának vizsgálatára, illetve hiányosságok esetén azok elutasítására vonatkozó hatáskört, végül pedig az azokban foglalt információk adott esetben e kérelmeknek a kiegészítését követő, rájuk vonatkozóan alkalmazandó előírásoknak és követelményeknek való megfelelőségének ellenőrzésére vonatkozó hatáskört.

91 A vegyi anyagok regisztrálására és a vonatkozó dokumentációk értékelésére irányuló ezen központosított eljárás, amely az ECHA kizárólagos felelősségi körébe tartozik, különbözik maguknak a vegyi anyagoknak az értékelésétől, amelynek elsődleges felelőssége – amint az a REACH-rendelet 45. cikkéből és e rendelet (20) és (66) preambulumbekezdéséből következik – a tagállamokat terheli, azon koordinációs szerep sérelme nélkül, amelyet e cikk az ECHÁ-nak mint független szervezetnek tulajdonít, valamint az ahhoz kapcsolódó hatáskörök sérelme nélkül.

92 Amint arra a főtanácsnok indítványának 92. pontjában lényegében rámutatott, ez a feladatmegosztás, valamint a hatáskörök és jogkörök ebből következő megosztása az uniós jogalkotó döntéséből ered, amelyet a REACH-rendelet előkészítő anyagai is tanúsítanak.

93 Így a REACH-rendelet által kitűzött célok megerősítik e rendelet 42. cikke (1) bekezdésének a jelen ítélet 87. pontjában szereplő értelmezését.

94 Ebből következik, hogy figyelembe véve az ECHA REACH-rendeleten alapuló hatásköreit, azokat az őket övező összefüggésekre és az e rendelet által követett célokra tekintettel vizsgálva, a Törvényszék helyesen állapította meg a megtámadott ítélet 72. pontjában, hogy a vitatott levél a tartalmát tekintve egy, az említett rendelet 42. cikkének (1) bekezdését végrehajtó határozatnak felel meg, amely mint olyan, az Esso jogi helyzetét jelentős mértékben módosítani képes kötelező joghatások kiváltására irányul.

95 Következésképpen, e levél nem tekinthető az illetékes francia hatóságoknak címzett, a REACH-rendelet 77. cikkének (1) bekezdése által az ECHÁ-ra ruházott tanácsadási feladat keretében kiadott véleménynek.

96 Ennélfogva, a Németországi Szövetségi Köztársaságnak a keresettel megtámadható jogi aktus fennállásának vitatására irányuló érveit mint megalapozatlanokat el kell vetni.

– Az eljáráshoz fűződő érdek fennállásáról

97 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy bár a Németországi Szövetségi Köztársaság formálisan azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 81. és 82. pontjában megállapította az Esso eljáráshoz fűződő érdekének fennállását, e pontok nem foglalnak állást e kérdésben. A Törvényszék ugyanis e pontokban lényegében mindössze annyit állapít meg, hogy a vitatott levél keresettel megtámadható jogi aktusnak minősül, mivel a 2012. november 6-i határozatban szereplőkhöz képest új ténybeli és jogi elemeket tartalmaz, és ezért nem minősíthető e határozatot „megerősítő jogi aktusnak”.

98 E körülményekre tekintettel először is meg kell jegyezni, hogy amennyiben a Németországi Szövetségi Köztársaság arra kíván hivatkozni, hogy a Törvényszéknek a vitatott levelet a 2012. november 6-i határozatot megerősítő aktusnak kellett volna minősítenie, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy valamely jogi aktust akkor kell ilyennek tekinteni, ha nem tartalmaz semmilyen új jogi vagy ténybeli elemet a korábbi jogi aktushoz képest (2019. január 31-i International Management Group kontra Bizottság ítélet, C-183/17 P és C-184/17 P, EU:C:2019:78,, 67. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

99 Márpedig a jelen ügyben, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 81. és 82. pontjában kimondta, a vitatott levél az ECHA részéről olyan új értékeléseket és következtetéseket tartalmazott, amelyeket az ECHA az Esso által a 2012. november 6-i határozatra válaszul vele közölt információk vizsgálatát követően fogalmazott meg.

100 Az ilyen új jogi és ténybeli elemek indokolják, hogy a vitatott levelet nem lehet a 2012. november 6-i határozatot megerősítő aktusnak tekinteni.

101 Másodszor, amennyiben a Németországi Szövetségi Köztársaság az Esso eljáráshoz fűződő érdekének hiányára kíván hivatkozni, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a természetes vagy jogi személy által benyújtott valamennyi megsemmisítés iránti keresetnek az e személy eljáráshoz fűződő érdekén kell alapulnia (lásd ebben az értelemben: 1987. szeptember 24-i Vlachou kontra Számvevőszék végzés, 134/87, EU:C:1987:388, 8. pont), és ezen alapvető feltétel – amelynek fennállását az ilyen természetes vagy jogi személynek kell igazolnia – be nem tartása olyan közrendi jellegű elfogadhatatlansági okot képez, amelyet az uniós bíróság bármikor hivatalból megállapíthat (lásd ebben az értelemben: 1987. október 7-i G. d. M. kontra Tanács és CES végzés, 108/86, EU:C:1987:426, 10. pont; 2020. július 21-i Abaco Energy és társai kontra Bizottság végzés, C-436/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:606, 80. pont), hasonlóan az EUMSZ 263. cikkben előírt elfogadhatósági feltételekhez (2010. április 15-i Makhteshim-Agan Holding és társai kontra Bizottság végzés, C-517/08 P, nem tették közzé, EU:C:2010:17/08, 54. pont).

102 Következésképpen elfogadható, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság a Bíróság előtt arra hivatkozik, hogy az Essónak nem fűződött érdeke ahhoz, hogy a vitatott levéllel szemben a Törvényszék előtt eljárást indítson.

103 Amint az a Bíróság ítélkezési gyakorlatából szintén következik, az eljáráshoz fűződő érdek fennállása feltételezi, hogy a megtámadott jogi aktus megsemmisítése önmagában előnnyel járhat a keresetet benyújtó természetes vagy jogi személy számára (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 17-i

Bizottság kontra Koninklijke FrieslandCampina ítélet, C-519/07 P, EU:C:2009:556, 63. pont; 2019. január 31-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 30. pont).

104 A jelen ügyben a jelen ítélet 68. és 69. pontjából az következik, hogy a vitatott levél, amely a REACH-rendelet 42. cikkének (1) bekezdése alapján íródott, kötelező joghatásokat váltott ki az Esso tekintetében, hiszen az ECHA e levélben azt állapította meg, hogy az e társaság által vele közölt információk nem feleltek meg e rendelet előírásainak vagy követelményeinek, következésképpen az említett rendelet vonatkozó rendelkezéseinek többszöri megsértését rótta fel neki.

105 Ebből következik, hogy e levél megsemmisítése – a benne foglalt nyilatkozatra és a benne foglalt jogilag kötelező megállapításokra tekintettel – önmagában alkalmas arra, hogy az Esso számára előnnyel járjon.

106 Ennélfogva, a Németországi Szövetségi Köztársaság nem hivatkozhat megalapozottan az Esso eljáráshoz fűződő érdekének hiányára.

– *A kereshetőségi jog fennállásáról*

107 Ami azt a kérdést illeti, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot, amikor megállapította, hogy a vitatott levél az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének első tagmondata értelmében közvetlenül érinti az Essót, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az a követelmény, amely szerint valamely uniós jogi aktusnak közvetlenül kell érintenie az azt megtámadó természetes vagy jogi személyt, megköveteli, hogy e két feltétel együttesen teljesüljön, vagyis hogy e jogi aktus közvetlen hatást gyakorol e személy jogi helyzetére, másrészt pedig, hogy nem hagy semmiféle mérlegelési jogkört a végrehajtásával megbízott címzettek számára, mivel az tisztán automatikus jellegű és kizárólag az uniós szabályozásból következik, minden más közbenső szabály alkalmazása nélkül (1998. május 5-i Dreyfus kontra Bizottság ítélet, C-386/96 P, EU:C:1998:193, 43. pont; 2019. december 3-i Iccrea Banca ítélet, C-414/18, EU:C:2019:1036, 66. pont).

108 A jelen ügyben a Törvényszék megállapította egyrészt, hogy a vitatott levél közvetlen hatást gyakorol az Esso jogi helyzetére, megállapítva, hogy az megsértette a REACH-rendeletből eredő egyes kötelezettségeit azáltal, hogy olyan információkat közölt az ECHÁ-val, amelyek nem felelnek meg e rendelet előírásainak vagy követelményeinek, amint az a megtámadott ítélet 92. pontjából és az általa hivatkozott pontokból kitűnik.

109 Márpedig ez az értékelés nem tartalmaz jogi hibát, amint az a jelen ítélet 104. és 105. pontjából következik.

110 Másrészt a Törvényszék a megtámadott ítélet 93. pontjában hangsúlyozta, hogy az ECHA által tett megállapítás az illetékes francia hatóságokra nézve kötelező, mivel e hatóságok csak a REACH-rendelet rendelkezéseinek Essónak felrótt megsértése miatt kiszabható szankciók jellegét és mértékét illetően rendelkeznek mérlegelési mozgástérrel.

111 Amint az a jelen ítélet 84–87. pontjából következik, ez az értékelés összhangban áll a REACH-rendelet által alkalmazott, az ECHA és a nemzeti hatóságok közötti hatáskörmegosztással. Ugyanis egy olyan határozat, mint a vitatott levél, automatikusan és közbenső szabályok alkalmazása nélkül kötelező a címzett tagállamra, és azon belül az illetékes nemzeti hatóságokra, mivel kizárólag ez utóbbiak hivatottak az említett rendelet 125. és 126. cikkének megfelelően az e rendelet tiszteletben tartását biztosító intézkedések meghozatalára.

112 Ennélfogva, a Németországi Szövetségi Köztársaság azon érveit, amelyek szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a vitatott levél az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének első tagmondata értelmében közvetlenül érinti az Essót, mint megalapozatlanokat el kell vetni.

113 Ebből következik, hogy az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

114 A Németországi Szövetségi Köztársaság – amelyet a Francia Köztársaság és a Holland Királyság is támogat – arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a REACH-rendelet 42. cikkének (1) bekezdését. Ennek keretében a megtámadott ítélet 57., 58., 60–63., 71., 78., 108. és 112. pontjára hivatkozik.

115 E tekintetben először is úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a REACH-rendelet 42. cikkének (1) bekezdése volt alkalmazandó a jelen ügyben, e rendelkezés azon téves értelmezésére támaszkodva, amely szerint az főszabály szerint arra kötelezi az ECHÁ-t, hogy határozatban vizsgálja meg a gazdasági szereplők által a vele az e rendelet 41. cikkének (3) bekezdése alapján hozott határozat elfogadását követően közölt összes információ megfelelőségét, kivéve ha ezek az információk nyilvánvalóan komolytalanok. E rendelkezések szövegéből ugyanis többek között azt a következtetést kell levonni, hogy abban az esetben, ha az ECHA konkrét információk közlését kérő határozatot közöl valamely gazdasági szereplővel, és e gazdasági szereplő alternatív információkat közöl vele, az ECHA szorítkozhat annak megállapítására, hogy az érintett nem tartotta tiszteletben a határozatát, anélkül hogy szükség lenne a szóban forgó alternatív információk megfelelőségének bármilyen vizsgálatára. Márpedig a jelen ügyben a Törvényszék kifejezetten megállapította, hogy az Esso nem a 2012. november 6-i határozatban kért információkat közölte az ECHÁ-val, hanem alternatív információkat, elmulasztva levonni e megállapításból azt a jogi következtetést, hogy semmilyen megfelelőségi vizsgálatra nem volt szükség.

116 Másodszor, a Törvényszék által elfogadott értelmezés szerinte összeegyeztethetetlen lenne az emberi egészség és a környezet védelmére irányuló, a REACH-rendelet által követett céllal, valamint azzal a normatív összefüggéssel, amelybe e rendelet 42. cikkének (1) bekezdése illeszkedik. Szerinte az ugyanis egyrészt azzal a következménnyel járna, hogy az ECHA köteles lenne a gazdasági szereplők által vele közölt információk megfelelősége ellenőrzésének elvégzésére, még akkor is, ha azok eltérnek azoktól, amelyeket kifejezetten kértek tőlük, egy olyan hosszú határidőket tartalmazó bonyolult eljárás révén, amelynek során az emberi egészségre potenciálisan veszélyes vegyi anyagokat az Unióban továbbra is gyárthatnák, importálhatnák vagy forgalomba hozhatnák. Másrészt a REACH-rendelet rendelkezései szerinte nem teszik lehetővé azon gazdasági szereplők számára, akiktől konkrétan kérték, hogy az e rendelet 41. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadott határozat útján nyújtsanak be állatokon végzett vizsgálatok elvégzését magában foglaló tanulmányt, hogy alternatív információkat közöljenek az ECHÁ-val.

117 Harmadszor, az uniós közigazgatási joggal ellentétes lenne az ECHÁ-val szemben annak előírása, hogy – amint azt a Törvényszék tette – a gazdasági szereplők által vele közölt információk megfelelőségét vizsgálja abban az esetben, ha ezek az információk eltérnek azoktól, amelyeket a REACH-rendelet 41. cikkének (3) bekezdésén alapuló határozat útján kifejezetten kértek tőlük. Ez a követelmény ugyanis egy ilyen határozat megkérdőjelezését jelentené.

118 Végül negyedszer, a Törvényszék által elfogadott értelmezés a végtelenségig elnyújtaná az ECHA által a REACH-rendelet 41. cikkének (5) bekezdése alapján kiválasztott regisztrációs dokumentációk elbírálását annak ellenőrzését illetően, hogy azok megfelelnek-e ezen rendelet előírásainak vagy követelményeinek. Ezenkívül ezen értelmezés akadályozná az említett rendelet 125. és 126. cikkében a nemzeti hatóságokra ruházott hatáskörök gyakorlását.

119 Az Esso és az ECHA – amelyeket az ECEAE, a HOPA és a HOPA REACH is támogat – lényegében azt hangsúlyozza, hogy a REACH-rendelet 42. cikke (1) bekezdésének a Németországi Szövetségi Köztársaság által javasolt értelmezése ellentétes e rendelkezés címével és szövegével, valamint a hátterét képező összefüggésekkel és az e rendelet által követett célokkal.

120 Egyébiránt szerintük a Németországi Szövetségi Köztársaságnak az Unió közigazgatási jogára és a REACH-rendelet által bevezetett regisztrálási dokumentációk értékelésére irányuló eljárás hatékonysága biztosításának szükségességére alapított érvei nem megalapozottak.

A Bíróság álláspontja

121 A Németországi Szövetségi Köztársaság lényegében arra hivatkozik, hogy még ha feltételezzük is, hogy az Esso keresete elfogadható, a Törvényszék akkor is tévesen alkalmazta a jogot, amikor helyt adott e kereset arra alapított első jogalapjának, hogy az ECHA nem tartotta tiszteletben a REACH-rendelet 42. cikkének (1) bekezdésében előírt döntéshozatali hatáskör gyakorlására vonatkozó szabályokat, és ennek következtében megsemmisítette a vitatott levelet.

122 Úgy véli ugyanis, hogy abban az esetben, ha az ECHA a REACH-rendelet 41. cikkének (3) bekezdése alapján határozatot fogad el, amelyben azt kéri egy gazdasági szereplőtől, hogy közöljön vele egy állatkísérletek elvégzését magában foglaló vizsgálatot, és az érdekelt az ilyen vizsgálathoz képest alternatív információkat közöl vele, az ECHÁ-nak annak megállapítására kell szorítkoznia, hogy a közölt információk nem a kért információk, és nem tudja ellenőrizni, hogy azok megfelelnek-e az e rendeletben foglalt előírásoknak, illetve követelményeknek.

123 E tekintetben, amint az a jelen ítélet 78. és 79. pontjában megállapításra került, a REACH-rendelet 42. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy abban az esetben, ha az ECHA e rendelet 41. cikkének (3) bekezdése alapján olyan határozatot fogadott el, amelyben a regisztrálót információk szolgáltatására kérte, először is „meg kell vizsgálnia” az e regisztráló által az e határozat eredményeként „benyújtott információkat” annak érdekében, hogy ellenőrizze, hogy azok megfelelnek-e a rendelet vonatkozó előírásainak, illetve követelményeinek, másodszor pedig „– szükség esetén – […] kidolgozza a megfelelő határozatokat”.

124 Noha e kötelezettségek közül az első általános jellegű, mivel az az ECHÁ-hoz „benyújtott információkra” vonatkozik, a REACH-rendelet 42. cikke (1) bekezdésének szövege nem zárja ki, hogy e rendelkezést – amint azt a Németországi Szövetségi Köztársaság állítja – úgy is lehet értelmezni, hogy az ilyen általános kötelezettség csak abban az esetben alkalmazandó, ha a regisztráló által közölt információk megfelelnek az ECHA által kért információknak, és ennek következtében olyan esetben nem alkalmazandó, amikor ez utóbbi kifejezetten egy állatkísérletek elvégzését magában foglaló vizsgálatot kért benyújtani, és a regisztráló a válaszában az ilyen vizsgálat helyett alternatív információkat közölt vele.

125 E körülmények között a jelen ítélet 81. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az említett rendelkezést annak összefüggéseire és a REACH-rendelet által követett célokra tekintettel kell értelmezni.

126 Ami először is azt az összefüggést illeti, amelybe a REACH-rendelet 42. cikkének (1) bekezdése illeszkedik, mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy e rendelet 41. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának megfelelően az ECHÁ-ra háruló azon kötelezettség, hogy értékelje a vegyi anyagok hozzá benyújtott regisztrálási dokumentációját, és ellenőrizze az e mellékletekben szereplő információk megfelelőségét, nemcsak arra a kérdésre vonatkozik, hogy ezen információk megfelelnek-e az említett rendeletben előírt „követelményeknek”, hanem – amennyiben a regisztráló „a műszaki dokumentáció(k)ban benyújtott egységesen előírt tájékoztatási követelmények eltérő alkalmazásait és az azokra vonatkozó indoklásokat” nyújtott be – arra a kérdésre is, hogy ezen eltérő alkalmazások és azok indokolásai megfelelnek-e a rájuk irányadó szabályoknak, az ugyanezen rendelet mellékleteiben előírtak szerint.

127 Ez az értékelési és ellenőrzési kötelezettség azt a lehetőséget tükrözi, amellyel minden regisztráló rendelkezik arra, hogy e mellékletek alapján a regisztrálási dokumentációjában „eltérő alkalmazásoknak” nevezett alternatív információkat nyújtson be a REACH-rendelet vonatkozó rendelkezéseiben előírt „egységes tájékoztatáshoz”, feltéve hogy tiszteletben tartják az e kiigazításokkal/eltérő alkalmazásokkal kapcsolatos követelményeket. E lehetőség önmagában véve, amint az e rendelet (18) és (19) preambulumbekezdéséből kitűnik, az uniós jogalkotó azon döntésében tükröződik, hogy létrehozza a vegyi anyagok regisztrálásának és értékelésének egy olyan rendszerét, amelyben az ezen anyagokhoz kapcsolódó kockázatokért való felelősség, valamint a regisztrálásukhoz és az értékelésükhöz szükséges valamennyi információ benyújtásának kötelezettsége az említett anyagokat az Unióban előállító, importáló vagy forgalomba hozó természetes vagy jogi személyeket terheli.

128 Ezen túlmenően igaz, hogy a REACH-rendelet egyetlen konkrét rendelkezése sem pontosítja, hogy a regisztrálóknak ily módon biztosított azon lehetőség, hogy a vegyi anyagok regisztrálási és értékelési eljárásának kezdeti szakaszában – amelyet a regisztrálási dokumentáció ECHÁ-hoz történő benyújtása képez – „eltérő alkalmazásokhoz” folyamodhatnak, vajon ezen eljárás későbbi szakaszaiban is alkalmazandó-e, különösen olyankor, amikor az ECHA e rendelet 41. cikkének (3) bekezdése alapján olyan határozatot hoz, amelyben a regisztrálót a regisztrációs dokumentációjának egy állatkísérletek elvégzését magában foglaló vizsgálattal való kiegészítésére kéri.

129 Mindazonáltal ez a lehetőség a REACH-rendelet releváns általános rendelkezéseiből és az állatkísérletek korlátozásának vezérelvéből következik, amelyet ezen általános rendelkezések tükröznek, amint arra a főtanácsnok az indítványának 153. pontjában rámutatott.

130 Közelebbről, e rendeletnek „Az anyagok lényegi tulajdonságaira vonatkozó információk megszerzésének általános követelményei” című 13. cikke az (1) bekezdésében kifejezetten előírja, hogy „[a]z anyagok lényegi tulajdonságaira vonatkozó információk a vizsgálatokon kívül más eszközökkel is megszerezhetőek, amennyiben az [említett rendelet] XI. melléklet[é]ben foglalt feltételek teljesülnek”. E rendelkezés ezenfelül pontosítja, hogy „[k]ülönösen az emberi toxicitás esetében kell – amikor csak lehetséges – az információkat a gerinceseken végzett állatkísérleteken kívül más eszközökkel, alternatív módszerek, úgymint az in vitro módszerek, vagy a molekulaszerkezet és a biológiai hatás közötti minőségi vagy mennyiségi szerkezet-aktivitási modellek felhasználása vagy szerkezetileg rokon anyagokból nyert információk (csoportosítás vagy kereszthivatkozás) segítségével megszerezni”.

131 Hasonlóképpen, a REACH-rendelet „Célok és általános szabályok” című 25. cikke az (1) bekezdésében kimondja, hogy „[a]z állatkísérletek elkerülése érdekében e rendelet céljából csak akkor folytathatók kísérletek gerinces állatokon, ha a szükséges ismeretek másképp nem szerezhetők meg”.

132 Ezen általános rendelkezésekből – amelyeket a REACH-rendelet (47) preambulumbekezdésének fényében kell értelmezni, amely szerint „a gerinceseken végzett kísérleteket helyettesíteni, csökkenteni vagy finomítani kell” – kitűnik, hogy a regisztrálónak általános jelleggel, és különösen abban az esetben, ha az ECHA olyan határozatot küld számára, amelyben azt kéri tőle, hogy állatokon végzett vizsgálatok elvégzését magában foglaló vizsgálatokkal egészítse ki a regisztrálási dokumentációját, nem

pusztán lehetősége, hanem kötelessége, hogy „amikor csak lehetséges”, az állatkísérletektől eltérő, más eszközökkel megszerzett információkat nyújtson be, és ilyen kísérleteket csak akkor végezzen, „ha a szükséges ismeretek másképp nem szerezhetők meg”.

133 Másodszor, ami a REACH-rendelet célkitűzéseit illeti, azok magukban foglalják többek között az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének biztosítására irányuló célkitűzést, beleértve a vegyi anyagokkal kapcsolatos veszélyek értékelésénél alternatív módszerek előmozdítását is, amint az e rendelet 1. cikkének (1) bekezdéséből következik.

134 Márpedig e rendelkezésből kitűnik, hogy az állatokon végzett kísérletekhez képest az alternatív módszerek alkalmazása egyike a REACH-rendelet által a vegyi anyagok emberre gyakorolt toxicitásának értékelése során előnyben részesített eszközöknek (lásd ebben az értelemben: 2011. július 21-i Etimine ítélet, C-15/10, EU:C:2011:504, 108. pont), és e címen hozzájárul az e rendelet által bevezetett regisztrálási és értékelési eljárás alapját képező, az emberi egészség és a környezet védelmére irányuló célkitűzés megvalósításához (lásd ebben az értelemben: 2009. július 7-i S. P. C. M. és társai ítélet, C-558/07, EU:C:2009:430, 45–47. pont).

135 E körülmények egészére tekintettel a Törvényszék a megtámadott ítélet 62. pontjában helyesen hivatkozott arra, hogy az a regisztráló, akitől az ECHA a regisztrálási dokumentációjának egy állatkísérletek elvégzését magában foglaló vizsgálattal való kiegészítését kérte annak érdekében, hogy megfeleljen a REACH-rendelet 13. és 25. cikkéből eredő kötelezettségnek, lehetőséggel rendelkezik arra, hogy e kérésre válaszként az ilyen vizsgálathoz képest alternatív információkat közöljön.

136 Ehhez hasonlóan a Törvényszék helyesen állapította meg a megtámadott ítélet 62. és 63. pontjában, valamint ezen ítélet 108. pontjára visszautalva, hogy az ECHA köteles ellenőrizni ezen alternatív információk alkalmazandó követelményeknek való megfelelőségét, közelebbről pedig azt, hogy azokat a REACH-rendelet releváns mellékleteiben előírt szabályoknak megfelelő kiigazításoknak / eltérő alkalmazásoknak kell-e minősíteni.

137 Végül a Törvényszék a megtámadott ítélet 108., 109. és 112. pontjában helyesen állapította meg, hogy amennyiben „megfelelőnek” tűnik a REACH-rendelet 42. cikkének (1) bekezdése szerinti határozat előkészítése, az ECHA köteles tiszteletben tartani az erre vonatkozó követelményeket, az e rendelet 50. és 51. cikkében előírtaknak megfelelően.

138 Ennélfogva, a Németországi Szövetségi Köztársaság alaptalanul állítja azt, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a REACH-rendelet 42. cikkének (1) bekezdését e rendelkezés összefüggéseivel és e rendelet céljaival összeegyeztethetetlen módon értelmezte, valamint amikor ezen értelmezés alapján úgy ítélte meg, hogy az Esso által hivatkozott első jogalap megalapozott.

139 A Németországi Szövetségi Köztársaságnak a jelen ítélet 117. és 118. pontjában összefoglalt érveire tekintettel hozzá kell tenni egyrészt, hogy az említett értelmezés nem sérti az Unió általános közigazgatási jogát sem. Ugyanis, mivel a REACH-rendeletből az következik, hogy a regisztráló általános jelleggel köteles az állatkísérletek alkalmazását elkerülni és azokat csak végső esetben alkalmazni, és amennyiben az ECHA úgy dönt, hogy ilyen kísérletek elvégzését tartalmazó vizsgálatot kér tőle, a regisztráló köteles tiszteletben tartani e kötelezettséget azáltal, hogy alternatív információkat nyújt be, e lehetőség alkalmazása nem kérdőjelezheti meg az ilyen döntést. Ellenkezőleg, a regisztráló e rendelkezés értelmében továbbra is köteles a kért vizsgálatot az e célból előírt határidőn belül közölni, kivéve ha olyan információkat tud benyújtani, amelyek – bár alternatív jellegűek – megfelelnek azoknak a követelményeknek, amelyek alapján azokat a REACH-rendelet releváns mellékletei értelmében véve „eltérő alkalmazásoknak” lehet minősíteni.

140 Másrészt a kérdéses értelmezés nem jár olyan következménnyel, hogy a végtelenségig elnyújtaná az ECHA által a REACH-rendelet 41. cikkének (5) bekezdése szerint abból a célból kiválasztott regisztrációs dokumentációk elbírálását, hogy ellenőrizze azoknak az e rendelet előírásainak, illetve követelményeinek való megfelelőségét, és nem akadályozza azon hatáskörök gyakorlását sem, amelyekkel az említett rendelet 125. és 126. cikke a nemzeti hatóságokat ruházza fel.

141 Amint ugyanis a jelen ítélet 79., 82. és 83. pontjából következik, az ECHA ezen ellenőrzés végeztével nemcsak annak végleges megállapítására rendelkezik hatáskörrel, hogy a vele közölt információk nem felelnek meg az alkalmazandó követelményeknek, hanem annak megállapítására is, hogy a regisztráló emiatt megsértette a REACH-rendeletből eredő bizonyos kötelezettségeit, különösen az általa gyártott, importált vagy az Unió piacán forgalomba hozott vegyi anyagnak az említett követelményeknek megfelelő regisztrálásával kapcsolatos kötelezettségét. Amint az e rendelet 5. cikkéből következik, e kötelezettség tiszteletben tartása a szóban forgó vegyi anyag Unión belüli gyártásának, behozatalának vagy forgalomba hozatalának előfeltétele.

142 Egyébként az ECHA éppen ezt segítette elő a vitatott levél megküldésével.

143 A nemzeti hatóságok a maguk részéről a REACH-rendelet 125. és 126. cikkének megfelelően kötelesek biztosítani az ilyen határozat végrehajtását és betartását, és e célból többek között ellenőrzéseket kell végezniük, valamint hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell kiszabniuk (lásd ebben az értelemben: 2017. április 27-i Pinckernelle ítélet, C-535/15, EU:C:2017:315, 46. pont).

144 A fenti megfontolások egészére figyelemmel, a második jogalap nem megalapozott.

145 Következésképpen a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

146 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.

147 E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint – amelyet az említett szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

148 A jelen ügyben, mivel a Németországi Szövetségi Köztársaság pervesztes lett, az Esso és az ECHA kérelmének megfelelően kötelezni kell az e két fél részéről felmerült költségek viselésére.

149 Ugyanezen szabályzat 184. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bíróság azt az elsőfokú eljárásba beavatkozó felet, aki vagy amely részt vesz az eljárásban, kötelezheti a saját költségeinek a viselésére.

150 A jelen esetben úgy kell határozni, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Francia Köztársaság és a Holland Királyság maga viseli saját költségeit.

151 Végül az eljárási szabályzat 140. cikkének (3) bekezdése szerint, amelyet ezen eljárási szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése alapján szintén alkalmazni kell a fellebbezési eljárásra, a Bíróság elrendelheti, hogy a tagállamnak vagy intézménynek nem minősülő valamely beavatkozó fél maga viselje a saját költségeit.

152 A jelen ügyben úgy kell határozni, hogy az ECEAE, a HOPA és a HOPA REACH maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Németországi Szövetségi Köztársaság maga viseli saját költségeit, valamint az Esso Raffinage és az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) részéről felmerült költségeket.

3) A Francia Köztársaság, a Holland Királyság, a European Coalition to End Animal Experiments, a Higher Olefins and Poly Alpha Olefins REACH Consortium és a Higher Olefins & Poly Alpha Olefins vzw maguk viselik saját költségeiket.

Aláírások